

Kompetence i Handelsfager udrustet Myndighed havde faaet Beslighed til at udtale sin Mening om dets Betimelighed og Hensigtsmæssighed. Den Spænding mellem Landbruget og Købmandsstanden, som heraf blev Følgen, langvarige og besværlige Rigsdagsforhandlinger, Tidsspilde og Uro for en Mængde Menneſter — alt dette vilde efter vor Mening være undgaaet, hvis der i Administrationen havde været et Handelsdirektorat, som denne Sag ſkulde have passeret. Det er vel endog muligt, at et ſligt Lovforſlag i ſaa Fald ſlet ikke vilde være kommet frem, og i hvert Tilfælde ſtaar det for Handelsstanden ſom hævet over al Tvivl, at Lovens Fremtomſt i dens daværende (og nuværende) Stikkelse afgiver det bedste og i Praksis meſt ſlaaende Beviſ for Nødvendigheden af et Handelsdirektorats Tilſtedeværelſe. Der er i denne Sag ubefrideligt tvende Sider at tage Hensyn til — Regeringen har til ſin Naadighed haſt tilſtrækkelig Sagkundſkab til Varetagelſe af det frø- og foderſtofsøbende Landbrugs Interelſe i Sagen; men da man paa den anden Side ikke i tilſvarende Grad har raadet over handelskyndig Vejledning indenfor Administrationen, er det endelige Reſultat for Regeringen, undſkyldeligt nok, blevet enſidigt. Ved et Handelsdirektorats Oprettelſe vil ſligt i Fremtiden fuldstændig kunne undgaaſ.

Som et andet Ekſempel ſkal nævnes Smørhandelen. Her er det Forholdet til Udlandet, det gælder, medens det første Ekſempel omfattede den indenlandſke Handel. Enhver ved, at Danmarks Smørhandel er af den allerſtørſte Vigtighed for Landbruget og derigennem for hele Landets økonomiſke Balance. Som Forholdene for Tiden ſtille ſig, kan enhver Fejltagelſe blive ſkæbnsvanger og koſte Landet Millioner. Under diſſe Omſtændigheder lynes det os indlyſende, at det maa være Landets Adminiſtration i højeſte Grad magtpaaliggende paa alle Punkter og Maader, hvor det blot ſke kan, at støtte og vejlede den danſke Smørhandel. Men atter her gør Savnet af et Handelsdirektorat, alſaa af et handelskyndigt Organ i Regeringen, ſig paa det føleligſte gældende. Kjøbenhavnſ Smørnotering er den ſtore Priſregulator for denne Omſætning, og Opretholdelſen af denne Noterings Preſtige i Ind- og Udland, navnlig i England, er derfor en national Veſkærdſſag. Da denne kommercielle Akt imidlertid iſølge ſit Væſen er ſaare vanſkelig for Iſkeſagmænd at forſtaa, og da den, netop naar den ſkal være retfærdig, lettelig bliver Genſtand for et tvøfoldigt Angreb — nemlig dels fra de engeliſke Køberes Side, fordi den er for høj, dels (ſamtidig) fra de danſke Producenters Side, fordi den er for lav — vilde det i en Række Tilfælde være af ſtørſte Vigtighed for Landet, hvis Adminiſtrationen i vanſkelige Tider og overfor Udlandets Angreb kunde støtte dens Preſtige, ſ. Ekſ. gennem Konſulerne.

Det vilde lidet nytte at ſkjule, at den danſke Handelsſtand i den ſenere Tid jævnlig har følt ſig opſkræmt ved at ſavne og ligeſom ſe ſig berøvet den høje Regerings Forſtaelſe af dens Erhvervsvillkaar. Men da man ſamtidig ikke kan ſlippe Haabet og Troen paa endnu i lige ſaa fuldt Maal ſom hidtil at eje Regeringens Sympati, ſaa kan man i dette Miſforhold mellem Regeringens Henſigter og Holdning kun ſe en hyderligere Bekræftelſe paa Betimeligheden og Nødvendigheden af et handelskyndigt Organs Tilſtedeværelſe i Adminiſtrationen. Og for Handelsstanden vilde dette deſuden have Betydning derved, at vor Stand altid er henviſt til i første Række at ſøge Forſtaelſe, Sympati og Støtte hos Regeringen, da vi kun kunne vente at blive ſaatalligt repræſenteret i Rigsdagen.

I fuld Overenſtemmelſe med, hvad man fra vor Side hidtil ſtadig har fremhævet ſom ſine Onſkers Maal, tænker man ſig fremdeles, at et ſaadant Handelsdirektorat ſkulde være et ſelvſtændigt Departement, ſom dels ſik Betydrelſen af viſſe under det henlagte ſærlige Sager, dels en Art konſultativ Virkſomhed for den øvrige Adminiſtration.

I. Som ſaadanne ſærlige Sager, der paſſende kunde henlægges under Handelsdirektoratet, ſkal her nævnes Handelslovgivningen (Aktie- og Bankvæſen, Maal og Vægt, Vare- og Handelsmærker, Veſkler og Anviſninger, Handelsnæring o. ſ. v.), Konſulatsvæſenet og Behandling af Forhold vedrørende Handelsſtraktater.

Paa dette, det ubetinget vigtigſte Omraade, bør Handelsdirektoratets Opgave være dobbelt: det bør ikke alene ſørge for den daglige Ledelſe af de herunder hørende Anliggender, men ogſaa vide ſaaledeſ at følge alle de paa-gældende Forhold i Ind- og Udland, at det ſtadig kan tage Initiativet til